

ПСО се държи като истинска авто-антология (въпреки че само първият дял е *Антология*); тя обхваща глобалното тематично поле и всички познати дискурси на Поетическото, без да се замисля върху проблеми като “времеви обхват” на темата, както и върху евентуална граница между школите и реторическите езици. Сборникът на Яворов получава своя символна идентификация в смисъла на Антология на българските поетически модели. И заради това не е случаен сборник. Но преди всичко не е еднозначен, нито пък едноставен или цялостен. Ето още едно основание за твърдението, че *Безсъници* е единствената цялостна, премислена и субординирана книга на Яворов. *ПСО* вече е друг тип композиция, друг мотив за събиране действа в нея и други са породените значения за литературния процес от това. Показното разрозяване на контекстите между отделните части “Антология”, “Безсъници”, “Прозрения”, “Шепот насаме” и “Царици на нощта” е търсено с цел създаване на разнородно поетологическо пространство.

Читателят се създава от “уникалните книги”, от първите издания. По принцип обаче всички сборници “Избрани стихове” или “Антология” вече нямат откривателска, а дидактическа и дори селективна за рецепцията функция - те преосмислят и групират културологичните посоки на вече известни текстове, чертаят възможности за правила и таксономии. Това ще рече, че подборът в “избраното” и в “антологията” е не толкова субективен и не е движен от егоцентризма на автора, колкото от усетената и оживяла в него културна роля.

Но в *ПСО* дори заглавието е отвъд клишето на антологичната еkleктика. Между петте макротекста не е туширан, а е предизвикан и изведен динамичен разноговор. Благодарение на сблъсъка помежду им петте привидно несвързани поетически пространства се оглеждат не в хронологични връзки, а като изказ и образ на различни видове оценъчни системи, мотиви и тоналности, чиито телеологически основания лежат дори в противоположни посоки.

Между кориците на една пределно друга, различна от *Стихотворения* и *Безсъници*, книга Яворов е събрал текстове, които условно могат да се обособят и с такива имена: рефлексивно-социална поезия, рефлексивно-сентиментална поезия, импресионистична, пародийна, философска поезия и под. Това не са само имена на воде-